

מסורת הש"ס

(א) [תוספתא פ"ו ה"ג],
(ב) שנת סד: קמו: בינה ט.,
(ג) ז"ל חמה, (ד) לפי ג'
רש"י הד"ח וז"ל והלכתא
כרז מדסדך הכא וזה אר"י
ח"ה

גליון הש"ס

גם' אילימא דלא מתחוי.
פיין ירושלמי פ"ט דכלאים
על משנה ב:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה והא
נמי וכו' להם נחמה
מפני עדים וכו' היום
לנחמה טובה ואסורין
מדאורייתא כל"ל ותיבת
והא נמשק: (ב) ר"ה
נחל וכו' ומיטתפי:
(ג) בא"ד ישראל על
העובד כוכבים:

לעזי רש"י

שנשוא"ה. עלוקה.

מוסף דע"י

כל מקום שאסור
חכמים מפני מראית
העין. שלא יחשדוהו
כחיסור (שבת טז:).

לפני אידיהן פרק ראשון עבודה זרה

שפיתם קדירה כשמניחין אותה אלל האור על גבי כירה קרי שפיתם לשון שפות הסיר (יחזקאל כד): ולא חשו חכמים. אע"פ שמדובר איסור אלל היסר מאל. הבא גמי אע"פ שבני העיר האסורין סמוכין לבני חוזה לה שאין להם עבודת כוכבים היום לא חשו: מאי לא חשו.

ששפתו שתי קדירות על גבי כירה אחת ולא חשו להם חכמים מאי לא חשו להם חכמים אמר אביי משום כשר נבילה לא אמרין ללא מהדר אפיה ישראל לאחוריה ושדי עובד כוכבים נבילה בקדירה דכוותה ה"ג לא חשו להם חכמים משום דמי עבודת כוכבים רבא אמר מאי לא חשו להם חכמים משום בישולי עובדי כוכבים דכוותה ה"ג לא חשו להם חכמים משום יום אידם רבא בר עולא אמר לא חשו להם חכמים משום דמי עבדי אידיהן: מהו לילך לשם וכו': משום דמי עדי שיש בה עבודת כוכבים אסור ליכנס לתוכה ולא מתוכה לעיר אחרת דברי רבי מאיר וחכ"א כל זמן שהדרך מיוחדת לאותו מקום אסור אין הדרך מיוחדת לאותו מקום מותר ^{א"ש} ישב לו קוץ בפני עבודת כוכבים לא ישחה ויטלנה מפני שנראה כמשתחוה לעבודת כוכבים ואם אינו נראה מותר ^{א"ש} נפתור לו מעותיו בפני עבודת כוכבים לא ישחה ויטלנה מפני שנראה כמשתחוה לעבודת כוכבים ואם אינו נראה מותר ^{א"ש} נראה מותר ^{א"ש} נפתור לו מקלחין ואם לכרכין לא יניח פיו על פיהם וישתה מפני שנראה כמנשק לעבודת כוכבים כיוצא בו ילא יניח פיו על סילון וישתה מפני הסכנה מאי אינו נראה ואילימא דלא מתחיו והאמר רב יהודה אמר רב ^{א"ש} כל מקום שאסרו חכמים מפני מראית העין אפילו בחדרי חדרים אסור אלא אימא לא אינו נראה כמשתחוה לעבודת כוכבים מותר וצריכא דאי תנא קין משום דאפשר למחול קמיה ומשקליה אבל מעות דלא אפשר אימא לא ואי תנא מעות דממונא אבל קין דעקרא אימא לא ואי תנא הני תרתין משום דליכא סכנה אבל מעין ידאיכא סכנה דאי לא שתי מיית אימא לא צריכא פירצופות

אִתְּכֶם הָיָה דָּבָר וְהִנֵּה אֵל חָשׁוּ לִפְנֵי הַכֹּהֲנִים לַשָּׁמַיְם נִתְּנָה צִיּוֹרָה
מִמֶּנּוּ קִדְרִית עֹבֵד כּוֹכָבִים לְמִן קִדְרִית יִשְׂרָאֵל הוֹאִיל וְאִסּוּר קָל
הוּא חָדָל לֵאמֹר שֶׁכֵּן עֹבֵד דָּלִי נִמְי שֶׁכֵּן צִיּוֹר כִּרְבוּנָה הִ"ךְ אֵל חָשׁוּ
וְאִסּוּר חֹזֶה אֵל הַשָּׁמַיְם וְאִסּוּר שֶׁמֶשׁ וְכָל מִשְׁכָּנוֹ לֵאמֹר לֵאמֹר לֵאמֹר
דְּמִי שֶׁנָּתַן בְּהַ עֲבֹדָה כּוֹכָבִים מִשְׁמַע שְׁמֵיִם עֹבֵדֵינִי לִירְאָה שֶׁלֹּא
אִסּוּר לִיכָנֶם לַכּוֹכָב. מִשּׁוּם חֶשֶׁד דְּלֹאֲמִי אִיזֵר נָמִי אִיזֵר לַמִּשְׁלָח: יֵשֶׁב
לְקוֹן. נִתְּנָה לְ קוֹן כְּדָבָר: וְאֵל אִיזֵר רִגְלָם. מִפְּרֵסֶה לְקוֹן:
כִּפְרוֹת מִקְלָמֵן מִים. כִּפְרוֹת מִשְׁכָּנוֹ לְחִילֵין וְנִתְּנָם שֶׁלֹּא מִים
לְחִילֵירֵם לְחִילֵין וְיִזְכָּן דְּרַךְ מִים: כְּדִבְרֵים. דְּרַךְ יוֹשֵׁב כְּרִים
לְהִתְנַחֵה בְּגִדּוֹלָה לְהִי נֶקֶט כְּרִים: ע"ג מִילּוֹן. צִיּוֹר מִחוּבֵר
כְּקִרְקֵס: מִפְּנֵי סִכְנָה. שֶׁלֹּא יִבְלֶה עֲלוֹקָה שְׁמוֹרָה בְּלֵע"ו: אִילִימָה
וְאֵל מִימִיחוֹ. שֶׁאֵין אִדֵּם רֹאשִׁי: אֵל מִקּוֹס אֶשְׁמֵר כֹּהֲנִים.
לֵבָב הַמּוֹרֵר וְהַקְּרוֹר מִפְּנֵי מִנְחָתָם הֵינֵן שֶׁכְּרוּרֹם מוֹדֵר דְּבַר
עֲבִירָה: אִפְּלִינֵן כְּחֹדְרֵי חֲדָרִים אִסּוּר. בְּמִקּוֹס שֶׁאֵין אִדֵּם רֹאשִׁי
אִקְרוֹר: וְאֵל אִיזֵר רִגְלָם בְּשִׁפְסֻפּוֹ. שְׁמוֹרָה אֲחִירָה אֵל יִזְרו
לֵבָב עֲבֹדָה כּוֹכָבִים: לְמִיּוֹל קָמִים. עַד שֶׁעֲבֹדֵר מִכָּאֵד עֲבֹדָה
כּוֹכָבִים: אֲבָל מִעֵינֵין דְּלִיבִים סִכְנָה דְּלִי אֵל שְׁפִי מִים. זִמְנָה:
כְּדִבְרֵים: אֲבָל מִעֵינֵין דְּלִיבִים סִכְנָה דְּלִי אֵל שְׁפִי מִים. זִמְנָה:

(שם) דפסקין באימרא חמרא וזין גלימא וזין וי"ה נאמר הכי וי"ה
 שהוא קבוע לקנות תשמישי עבודה כרכיני ויזריכה הולקן לבין חוכה
 שאינו קבוע ולפיכך שי תלמוד באימרא גלימא וזין ורנא פליג וזין
 יחשיבין ואפילו בחנה לא אלב כדר דלין היירד עמי כלן ומש
 העין וכו' פי' רב נקיס גאון דלין הלכה כרב מדמתן פרק שני דחולין
 שבת (דף קמ"ו) וטוען בחמה אלב לא כנגד הטעם אלמא לא אקרי בת
 החסיד וכתוספות זרעו יהודה מאחזי נראה לה' (ד)הלכות כרב כדפרס
 אמר רב וכו' ואף על גב דפליגי זני מנאי פסקר במה אהא

יב.

ילמא מזהר ישראל אפיה. וא"ת מאי שגא משאר איסורים דעלמא דשריא ביוזא ונכנס וי"ל דהא דשרינ בעלמא

נאל ונכנס היינו הלא דתתפס כנגד אס מלאו ישראל ותבנה ליה
דינא אכל הכא יכול לתמוך הכף של נבלה בקדירה ויאמר להגיס את
הכשילך בתמונתו שלא יקדח אי נמי
הכא מיידי בתבשיל אסכנא דלא
מרתת מנייה ולרבה איכא למימר
דשבי יולא ונכנס אפי' בתבשיל
ומשום הי' מייתר רליה מנשר
נבלה דמי ענדת כוכבים ענד
כוכבים דהתם ענדת כוכבים מרתת
למא חזי ליה ונכנס ליה דדינא:
ו"שורי' עיבר כוכבים נבילה בקדיר.
פירש ר"י שדי בשר חמוס
שלו ושקיל בשר שמינה כדי להרויח
אכל חסם כדי להכשיל את ישראל ולא
האזן אלאו חזק חזק להחיות נאמר

השם יתברך אשר נתן לנו חכמה ודעת
מלגלגתן פקדון עם (דק' לה) :
היה ארבע דמוריסא דלא חיש
לעבודת מחרס כיון דקיסתא
דמוריסא בלומא פ' בוחא וקיסתא
דחמרא בלערעס לומי פירוש חכמים
וזי ומהא טעמא שנקינן בכל יום
קדיות שלנו לטפסחמינו עובדות
כוכבים ולא חיישינן ללמא העילה
אסור בנתיב: **דכוותה** ה"ג א"א
חשו חכמים דרבי עובדת כוכבים
ביד עובד כוכבים. פירש הקונטרס
דימא דמיס הללו שזאל לוקח מהן
שכר וז של זי מוסה הן וכבר יס
נקדיס לעבודת כוכבים ואסורין
מחלוצימא דכתיב לא ידבק בידך
מאומה ושמע דלכאפי נמי אס
היה דענין דזאף שזס על עבודת כוכבים
אסורין ושאי הכא משום דלא חיש
ולכאפי אפי' למחש דחיישינן ואסור
וקשיא דלקמן בפ"ג (דף עב. דס ד"ה
מסבחה) קאמר דרבי יצחי וקומייעבד
לכו דמי עובדת כוכבים ביד עובד
כוכבים אסורין או מותרין ומסיק רב
חמון דמותרין ומייתי ראיא ממגמתיין
עובד כוכבים שזיה נוסה בו ישראל
מנה ומכר עבודת כוכבים והכיל
המעות מותרים ושזאל משום הך
קשיא פ"ה דמי עבודת כוכבים
שנקריביס היה לעבודת כוכבים ולא
דמי להאי דפ"ג דר"ל חלפי עבודת
כוכבים וחלפי עבודת כוכבים אינ
אסורים אלא כשהלפיס ישראל אכל
כשהלפיס עובד כוכבים מותרין
מיהו קשיא דלפי' הוו נקריבין לעבודת

וכינס אינס אסורין דבעינן עבודה שנעשית כעין פנים כדאמרין
לקמן פרק רבי שמעוןאל (דף גה.) וזק מקל לפנים מימי משום דדרכה
הוא והמקל אינו נאסר בדעין תקופות כעין פנים וילכא וכו' וכן
לידועוסי אחרים שהיו דש"ר דלכני לא ס"ל דן ממני דלקמן פרק
חמרא (דף גה.) דיוחק הוא לומר דלכני ורבה ורבה דר עולא
זש שמע להו ועוד קשאי מפ"ב אהיהא דפרק אין מעמידין (לקמן
דף גה.) גבי ואלולין לתרופות ת"ר ישראל הדין ליריד של עובד
וכיכנס וכו' עובד כוכבים שהוק' ליריד בין בהלכות בין במזרה
ועומיו מותרין דלמערין אימור חמרא וזין גלימא וזין משמע הא
בזרע כוכבים וזין אסור אלמא חליפי עבודה כוכבים אסורין פ'
דזר דההא דש"ר (לקמן גה.) דש"ר אסורין עבודה כוכבים צעוד
וכיכנס שפורה חזוב מזמי עבודה כוכבים שחבר דהא דלמר דעבודה
וכיכנס מופקת דמיה הינד מוהית מרס כמוהו והינו דוקא כשהחליפה
ישראל אצל כשהחליפה עובד כוכבים לא ש"י אצל דוקא ויפקר אין
מעמידין (לקמן גה.) מיירי שהעובד כוכבים מקצה הדמים לצור
עבודה כוכבים אחרת ולכן אסורין הדמים וא"ת דלכני קאמר להו
אלא משו לזני מזה לה משום דמי עבודה כוכבים הא לזני מזה
דזר משום דמי עבודה כוכבים ומ"ש מלמקמן פרק אין מעמידין
אסור אף לידועוסי שזס אין מזה ואומר ר"י דההא מיירי ביריד
אסור דליכא למיחש לדמי דעבודה כוכבים אצל ההס מיירי ביריד
א"י הוה לן למחשש לדמי עבודה כוכבים שהיה היריד עשוי לכן
א"י אידס איצטעיל ליה: **ב"ר** סוקס אסורין בחכמים טעני מראית
פ' מה. ע"ג (מחז' ויבאוק' לא יעשה כן שלא יתקא המיטס ועוד מן
אע"ג דבשוק אסור מפני מראית העין כך קבלתי בשבט מפני מור
ת בשבט פ' כמה אשס (דף סה.) ושס ד"ה אסור: **והאמר** רב יהודה
דף סד:) מ"מ לא צעי למרן דפליגא הן בריימא על רב יוחנן:
פרטפוט

עין משפט
גר מצוה

[illegible]

רבינו חננאל

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones